

Jestliže tedy žal. úřad odepřel uvažovati o distinktivitě známky č. 1508 s hlediska odstavce 2. § 1 známk. zák. jedině proto, že známka ta obsahuje pouze jednoduchý obrazec, porušil tím na úkor st-lky zákon.

Č. 6596.

Pozemková reforma: Obec nemá právního nároku na přiděl zabrané půdy k účelům stavebním.

(Nález ze dne 31. května 1927 č. 21.597/26.)

V ě c: Městská obec Št. proti státnímu pozemkovému úřadu o zamítnutí žádosti za přiděl zabrané půdy stavební.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Výměrem z 22. března 1926 zamítla obvodová úřadovna stpú-u v Olomouci stížnost obce Št. podanou proti tomu, že nedostalo se jí přidělu půdy ze zabraného panství, a to jednak proto, že stížnost podána byla opožděně, dále také z důvodů věcných, ježto obec požadovaných pozemků nutně nepotřebuje, pročež bylo dáti přednost stav. družstvu, jehož všeobecná prospěšnost byla min. soc. péče uznána, a poněvadž není vyloučeno, že by v případě přidělu pozemků obci nebyl vzhledem ke složení ob. zastupitelstva vzat dostatečný zřetel na české uchazeče o stav. místa .

Stížnost proti tomu podanou zamítl stpú z důvodů, uvedených obv. úřadovnou.

Nss o stížnosti uvážil takto:

Dle § 2 zák. o ss může nss poskytnouti svoji ochranu pouze proti takovým výrokům správních úřadů, jež jsou s to dotknouti se subj. práv stran. St-lka dovolává se této ochrany proti odepření přidělu dle zák. přiděl. a má za to, že jí přísluší nejen nárok na přiděl, ale i nárok na to, aby jí byla dána přednost před uchazečem jiným. Nss nemohl uznati, že by existoval nárok, který obec svou stížností si osobuje.

Již dle § 10 zák. ze 16. dubna 1919 č. 215 Sb. může stát převzatý majetek pro účely všeobecně prospěšné podržeti, tudíž jen co sám pro sebe ponechati nechce, rozdělití mezi osoby, které splňují určité podmínky. Zákon přidělový, jenž je oním zvláštním zákonem, na který § 10 zák. poukazuje, tuto zásadu zachoval v platnosti (§ 1 zák. přid.). Je-li tedy státu zachována možnost a volnost, aby sám pro sebe zabranou půdu podržel a jí vůbec nepřidělil, nutno dojítí k závěru, že nikomu nepřisluší právní nárok na to, aby se mu dostalo přidělem podílu na zabraném majetku vůbec, tím méně, aby se mu přidělu dostalo v určitém pořadí z těch pozemků, které si určil.

Nemůže tedy st-lka důvodně tvrditi, že nějaké její právo bylo porušeno. Žal. úřad, odepřev přiděliti st-lce půdu jí žádanou, neporušil tedy nižádný zákon a bylo stížnost již proto jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 6597.

Pozemková reforma: K výkladu § 20 přiděl. zákona a k praxi stran použití předpisů jeho.

(Nález ze dne 31. května 1927 č. 1122.)